

Sygn. akt II KK 572/22

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **J. M.**

po rozpoznaniu wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Zamościu z dnia 25 maja 2022 r., sygn. akt II Ka 771/21, zmieniającym wyrok Sądu Rejonowego w Janowie Lubelskim z dnia 6 września 2021 r., sygn. akt II K 149/20, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Zamościu z dnia 25 maja 2022 r., sygn. akt II Ka 771/21, zmieniającym wyrok Sądu Rejonowego w Janowie Lubelskim z dnia 6 września 2021 r., sygn. akt II K 149/20, J. M. został skazany za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k. i in. na karę 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczono również wobec niego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz świadczenie pieniężne w kwocie 15000 zł.

Od wyroku Sądu odwoławczego kasację wywiódł obrońca skazanego, opierając ją na zarzucie obrazy prawa procesowego – art. 167 k.p.k. w zw. z art. 193 k.p.k. i art. 202 k.p.k. i art. 458 k.p.k. .

Skarżący, wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi odwoławczemu, zamieścił jednocześnie w kasacji wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. W jego

uzasadnieniu podniósł, że skoro wysoce wątpliwą jest kwestia, czy oskarżony popełnił przestępstwo (a nie tylko czyn), zasadnym jest wstrzymanie wykonania orzeczenia do czasu, aż wątpliwość ta nie zostanie całkowicie usunięta w trakcie ponownego postępowania, uzupełnionego o konieczną opinię psychiatryczną.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma, co do zasady, charakter wyjątkowy, a zatem powinno być stosowane wówczas, gdy ranga zarzutów kasacyjnych i wysoki stopień ich uprawdopodobnienia prowadzi do wniosku, że wykonywanie kary, przed rozpoznaniem kasacji, spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki i tym samym łączyłoby się z wyraźnym, nieuzasadnionym pokrzywdzeniem skazanego.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że podniesiony w kasacji obrońcy skazanego zarzut nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej, a więc „wręcz rzucającej się w oczy” wadliwości kwestionowanego wyroku Sądu odwoławczego i wysokim stopniu prawdopodobieństwa uwzględnienia wniesionej na korzyść skazanego kasacji, możliwym do stwierdzenia bez merytorycznego jej rozpoznania. Zauważyć trzeba, że oskarżyciel publiczny, odnosząc się w pisemnej odpowiedzi na kasację do trafności stawianego w niej zarzutu, ocenił wniesioną kasację jako bezzasadną w stopniu oczywistym.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak na wstępie.